MORGUNBLAÐIÐ, FÖSTUDAGUR 14. OKTOBER 1977

blMAK

2881 0

carrental 2446 0

bilaleigan
GEYSIR
BORGARTÚNI 24

LOFTLEWIR

TS 2 1190 1 11 38

'ALUR?

^* 220-22-

RAUÐARÁRSTÍG 31

FERÐABiLAR hf.

Bílaleiga. sími 81260.
Fólksbilar, stationbilar, sendibil
ar. hópferðabilar og jeppar.

Þykkar

sokkabuxur

6 litir

Verzlunin

< — > / lelL a
Bankastræti 3.

ÞU AUGLÝSIR UM

ALLT LAND ÞEGAR

ÞÚ AUGLÝSIR í

MORGUNBLAÐINU

22480

Haustsýning FIM

í vestui'salnuni á Kjarvals-
stöðum stendur nú yfir hin
hefðbundna Haustsýning
Félags islenskra myndlistar-
manna. Þessi sýning er án
nokkurs efa elsti og hefðbundn-
asti listviðburður ársins. Ekki
veit ég fyrir vissu, hve lengi
þetta fyrirtæki hefur veriö í
gangí. en ég held, að það hafi
verið allt frá þvi er gamli Lista-
mannaskálinn víð Kirkjustræti
var byggður, og má vel vera, að
þessi sýning hafi litið dagsins
ljós áður, en með bað þori ég
ekki að fara. Samt man mín
kynslóð eftir sýningum í Garð-
yrkjuskálanum við Garða-
stræti, sem var fyrirrennari
skálans við Kirkjustræti. Um
tíma var þessi sýning á hrak-
hólum, en svo komu Kjarvals-
staðir, og þar hefur hún verið
til húsa seinustu árin. Það er
því löng og mikil saga að baki
þessari sýningu. en i upphafi
mun hún að nokkru hafa verið
sniðín eftir fyrirmyndum ba'ði
frá Kaupmannahöfn og Osló.
Þessi sýning hefur miklu
hlutverki að gegna í íslensku
myndlistarlífi, og eru þeir
ótaldir listamennirnir, sem
fyrst hafa komið fyrir al-
menningssjónir á þessari sýn-
ingu, og auðvitað hefur það ,
æxlast þannig til, að sumir hafa
orðið mætir myndlistarmenn
en aðrir dottið upp fyrir, eins
og gengur og gerist á öllum
sviðum þjóðlifsins. Það má með
sanni segja, að alltaf hafi eitt-
hvað eftirtektarvert komið
fram á þessari sýningu, en hinu
verður heldur ekki neitað, að
oft hefur Haustsýning verið
misjiifn að gæðum, og getur þar
margt komið til. Eg nefndi hér
áðan, að hliðstæðar sýningar
væru í Kaupmannahöfn og
Osló. Sumar þessar sýningar
hef ég séð og lesið um aðrar.
Þrátt fyrir mannfæð okkar held
ég, að Haustsýning í Reykjavík
sé á stundum ekkert ómerkara
fyrirbæri en stöllur hennar í
nágrenninu, og ef það er rétt
hjá mér, þá megum við sannar-
lega vel við una og jafnvel vera
svolítið montnir.

Mér virðist sem, margar sýn-
ingar af þessu tagi hafi verið
veigameiri og haft betri verk-
um á að skipa, en sú sýning sem
nú hangir á Kjarvalsstöðum.
Þessi Haustsýning er nokkuð
ósamstæð, og því miður vantar
þátttöku margra af okkar bestu
listamönnum. Sýningin er opin
öllum þeim, er senda vilja verk
sín undír dóm sýningarnefnd-
ar, hvort heldur þeir eru félag-
ar í FÍM eða ekki. Síðan er það
innsenda flokkað eftir geðþótta

Skúlptúr eftir Guðmund Benediktsson

Myndllst
eftir VALTYR

PÉTURSSON

sýningarnefndar og reynt að
koma sem bestu gæðamati að
við val verka i hvert sinn. Auð-
vitað getur brugöið til beggja
vona með niðurstööur svo f jöl-
mennrar nefndar, og það fer
ekki framhjá neinum, að svo
vill verða hverju sinni. Nefndin
er skipuð átta listamönnum, og
er Eiríkur Smith formaður
hennar að þessu sinni. Það eru
rúmlega fjörutíu sýnendur á
þessari Haustsýningu, og er það
ótrúleg tala, þegar þess er gætt,
að mikið hefur verið um sýn-
ingar að undanförnu, og ótrú-
lega margar sýningar hafa
verið i gangi á sama tíma i ekki
stærri borg en Reykjavík er.
Það er því ekkert einkennilegt,
þótt fram hafi komið sú skoðun
að undanförnu, að markaður
fyrir listsýningar væri alger-
lega mettaður að sinni. Samt er
ekkert lát á þeirri elfu, sem
fram streymir, og ýmislegt mun
á næstu grösum.
Guðmundur Benediktsson
myndhöggvari er sérstakur
heiðursgestur Haustsýningar-
innar að þessu sinni og stendur
sig prýðilega. Hann hefur unn-
ið að list sinni með einstakri
natni og náð ágætum árangri í
bæði tré og járni. Nú er það eir,

sem heillar hann, og ef til vill
hefur honum ekki tekist betur
en einmitt nú. Nefni ég því til
sönnunar nr. 44, 47, 49, og 40.
Þarna er Guðmundur að höndla
ný viðfangsefni, sem ekki eru
gripin úr lausu lofti, og það er
persónulegur blær yfir þessum
verkum, sem gefur þeim
sérstakt gildi.

Af yngra fólkinu var það
Ásgeir Lárusson, sem vakti
mesta eftirtekt mína með vatns-
litamyndum sinum. Þar virðist
mikill hæfileikamaður á ferð,
sem hefur sérstaklega næma
tilfinningu fyrir litnum í verk-
um sjnum. Björg Þorsteins-
dóttir kom mér nokkuð á óvart
með vel unnum verkum sínum,
en ekki er hægt að segja að hún
sé sérlega frumleg að sinni.
Einar Hákonarson á þarna tvö
verk, og finnst mér hann
heldur pússa Björn Th. En
bæði þessi verk standa veí á
þessari sýningu. Hringur
Jóhannesson er nokkuð áber-
andi, en betri verk hef ég séð
eftir hann. Einar Þorláksson er
léttari og leiknari í þessum
verkum, sem hann nú sýnir, en
áður var. Bragi Hannesson á
þarna eina mynd, nr. 26, sem
mér finnst bera af öðrum verk-
um hans. Móðir nótt, eftir
Guðberg Auðunsson er fram-
bærilegt verk. Gunnlaugur St.
Gíslason stundar enn mjög líka
myndgerð og hann sýndi á
einkasýningu sinni í Norræna
húsinu fyrir nokkru. Hörður
Ágústsson kemur ekki sérlega
sterkur út á þessari sýningu.
Verk hans eru að vísu viðkvæm
en það er allt. Hafsteinn Aust-

mann virðist í góðri framför.
Elías B. Halldórsson sýnir tvær
pastellmyndir, sem eru nokkuð
frábrugðnar því, er hann sýndi
siðast. Anton Einarsson er einn
af yngri mönnum, sem stendur
sig vel með blandaða tækni.
Agúst Petersen sýnir þrjár and-
litsmyndir, og Gunnar Berg-
mann virðist mér sterkust, eh
allar eru þessar myndir sér-
kennilegar, eins og allt er frá
þessum listamanni kemur. As-
gerður Búadóttir sýnir ágæt
teppi, nr. 12 fannst mér bera af.
Helgi Gíslason sýnir lágmyndir
i steinsteypu og hefur verið
komið fyrir á ópússuðum vegg i
gangi, veggirnir gleypa þessi
verk og því ekki gott að gera
sér grein fyrir þeim. Hallsteinn
Sigurðsson er sjálfum sér líkur,
en verk hans nr. 63 sýnir, að
hann er að endurnýja verkefna-
val sitt. Leifur Breiðfjörð á
þarna skemmtilega hluti, unna
i gler. Ómar Skúlason olli mér
nokkrum vonbrigðum. Sama er
að segja um hina störu rúðu
Ragnars Kjartanssonar, það er
fyrst og fremst efnið, sem ég
kunni ekki við. Jón Reykdal
virðist hneigjast meir og meir
að sjálfu landslaginu í verkum
sínum, en þau eru lagleg, en
vantar styrkleika. Ragnheiður
Jonsdóttir Ream er mjög sjálfri
sér lík í tveim olíumálverkum,
sem standa sig með prýði.
Sveinn Björnsson er með bláa
fugla og minnir um margt á
Karl Henning i expressionisma
sínum. Sævar Daníeisson er
ansi nálægt kennara sinum i
nosturlegum verkum. Valgerð-
ur Bergsdóttir sýnir dúkristur,
sem sanna hæfileika hennar.
Vilhjálmur Bergson hefur litið
breytt um stefnu. Þórður Hall á
þarna sáldþrykk i sérflokki.
Örlygur er bestur i mynd sinni
A skáldabekk.Örn Þorsteinsson
breytir litið til og er dálitið
hrár í litnum.

að mætti vissulega margt
annað upp telja hér, en ég læt
þetta nægja :ð sinni. Það er
sjálfsagt ýmislegt, sem ég hef
ekki gert þau skil, sem æskileg
eru, en tilveran er nú einu
sinni svo, að eftir því sem skrif-
að mál er styttra á atómöld, eru
meiri líkur á að það sé lesið. Og
eitt er víst, að ef erlend skrif
eru borin saman við þá lang-
loku, sem kokkuð er fyrir ís-
lenska lesendur, þá kemur í
ljós, að umsagnir hérlendis eru
þeir langhundar, sem enga eiga
sér líka í heimsbyggðinni. Þvi
læt ég þetta nægja. Þetta er
snotur Haustsýning, en heldur
ekki meir.

Valtýr Pétursson.

Útvarp Reykjavík
VEÐURFREtíNUM vcrður útvarpað frá Vcóurstof-unni kl. 01.00, 07.00, 08.15. 10.10, 12.25, 16.15, 18.55 og 22.15 verkfallsdafíana. A sömu tímum verður útvarpaó tilkynninfíum frá tilkynninf;askyldunni, löfírefílu.

vitamálastjóra, almannavörnum, Slysavarnafélagi Is-lands björgunarsveitum, svo og nauðsynlegar tilkynn-ingar stjórnvalda varðandi öryggisvörslu og heilsu-gæslu.